

APRIL '85 NR 14

de
VLEGEL

LASTIG MAANDBLAD VOOR EDE

Collectie Stichting Laka

www.laka.org
Gedigitaliseerd 2020

Colofon

DE VLEGEL NR 14
Jaargang 2 nr 2

Prijs per los nummer f 1,50

ABONNEMENTEN: 5 nummers f 6,-

Postabonnement voor buiten
dorpskernen Ede & Bennekom
f 8,50

Over maken op: Gelders-
Utrechtse Bank Ede. Rek.nr.
92.68.74.624 tnv D. Bannink
ovv Vlegel abonnement.
Gironr van de bank 821.000

Postadres:
De Vlegel
Postbus 8094
Ede

Aan dit nummer werkten mee:
Jannette, Wim, Arie, Hirma,
Jan en Dirk.

Datum verschijnen nr. 15
1 mei

Kopy sluitingsdatum: 15 april

INHOUD

UCNEE	3
8 MAART INTERNATIONALE VROUWEN- DAG .	9
WACHTEN OP DE KLAAP	10
CHANTAGE	12
JONGEREN IN OOST-EUROPA I	13
POLITIEKE ONWIL T.O.V. KAZERNE- 43 PROJECT .	16
EDE'S VERKLAREND WOORDENBOEK	17
SOLIDARITEIT MET DE STRIJD IN ZUID-AFRIKA .	18

redaxioneel

Nummer 14. Het wordt zo langzamerhand een soort routine om weer een Vlegel klaar te hebben. En aan de ene kant moet dat natuurlijk ook, dat werkt makkelijker, sneller. Maar aan de andere kant wordt de bevrediging, het werkplezier minder. 't Wordt een soort lopende band werk en dat is niet echt de bedoeling. Wat het er allemaal ook al niet leuker op maakt, is de moeite die het ons kost om de Vlegel elke maand vol te krijgen. Dat is ook te merken aan de omvang van dit nummer: 20 bladzijden. Sinds nr 2 (april '84!) is dat niet meer zo weinig geweest.

Maar de stukken die er wel instaan, zijn toch wel de moeite van het lezen waard. Het zijn vooral artikelen die in springen op de actualiteit. Feiten die niet, niet uitgebreid genoeg of totaal verdraaid in de 'burgelijke pers' zijn gekomen. Een lang verslag rond de UCN-aktie, het Kazerne-43 project, een kort verslag van de Internationale Vrouwendag in Ede en de verklaring naar aanleiding van akties tegen reisburo's die reizen naar Zuid-Afrika organiseren. Verder het eerste deel over jongeren in Oost-Europa en Enfin, lees zelf maar wat nog meer.

Nu nog een dringende oproep aan diegenen die het abonnementsgeld nog niet betaald hebben. Doe het en snel!

Als we de redaxionelen van de laatste keren naast elkaar leggen, zou de indruk kunnen ontstaan, dat we het eigenlijk helemaal niet leuk vinden om de Vlegel te maken. Niets is minder waar. 't Punt is alleen dat het maar door een zeer klein aantal mensen gebeurd. En dat is soms wel moeilijk, maar we gaan door!

UCNEE

Zaterdag 2 maart, 6 uur 's avonds, 'ergens in het oosten van het land. Zo'n 75 mensen verzamelen zich voor een aktie tegen kernenergie. Alweer één, want het bruist de laatste tijd aan het akb front. En dat zat ze, net na de aankondiging van nieuwe kerncentrales, niet zo lekker. En een aantal wil-lekeurige aktievoerdersters zullen dat gaan merken ook!

de aktie

Op de verzamelplek wordt de aktie uitgelegt. Het zal een terreinbetreding van de UCN in Almelo worden. Na de (zoveelste) uitgelekte aktie, deze keer bij Dodewaard eind januari, werd het nu anders geprobeerd.

Er werden minder mensen gevraagd mee te doen, en aan die mensen werd er weer minder verteld.

Pas op de verzamelplek kregen de meesten te horen, of de bevestiging van hun vermoedens, dat het om de UCN ging. De opkomst viel toch mee en iedereen deed mee toen het plan was uitgelegd. Het viel in de smaak en de consequenties leken te overzien. Algemeen werd aangenomen dat er massale arrestaties en 6 uur cel te verwachten was. Dat was nog wel vol te houden. Massaal werd besloten niet je naam te zeggen als je gearresteerd was, in ieder geval niet de eerste zes uur en, mocht je langer vast gehouden worden, dan ook niet. (Zolang je dat vol kunt houden.)

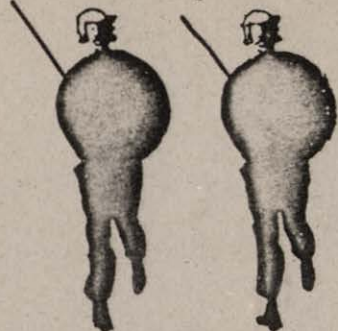
Toen in colonne naar Almelo, het laatste stuk over kleine landwegen en door het bos.

Vrij veel tegenliggers, die, verwacht iedereen dan, meteen de connectie tussen ons en de UCN leggen. Maar dat valt achteraf altijd reusachtig mee. Als we op de uitstaptelek zijn aanbeland, gaan de busjes verder. De chauffeurs/eusses houden een afleidingsmanoeuvre. Dit is noodzakelijk om de be-

wakingsdienst die op het terrein aanwezig is, aan één kant van het terrein te krijgen. Ondertussen word dan begonnen met het knippen van de gaten in de hekken. Het is een dubbele rij met ongeveer 3 meter grint ertussen. De hekken zijn overal goed verlicht, er zijn camera's opgericht en langs het Herashekwerk lopen draden die trillingen registreren.

Als de eersten op het terrein zijn, komt de bewakingsdienst van de andere kant aanhollen. Ze zijn vreselijk in paniek en weten totaal niet wat ze moeten doen. Al heel snel rijden er achter elkaar politie-auto's en busjes het terrein op. We lopen met z'n allen naar de hoofdboort en hangen daar spanndoeken op. Verder worden er wat leuzen geschilderd. Als we van de hoofdboort weg willen lopen probeert de aanwezige politie ons tegen te houden. Dat is echter onbegonnen werk en ze staken hun pogingen dan ook al snel. Daarna doen ze niets anders dan ons escorteren. Als er door de betogers besloten wordt om weer door de zelfde weg terug te gaan (door de hekken dus), ontstaat er tumult. We mogen er niet meer uit. De eerste betogger die door het gat naar buiten klimt wordt door een hond van de bewakingsdienst gebeten in z'n been. En toch, na tien minuten praten met de politie, mogen we er toch af. Op dat moment horen we in de verte gil-

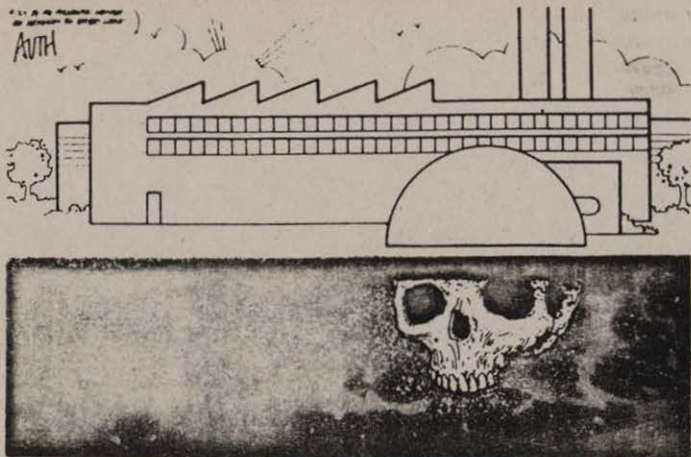
lende sirenes: de ME is in aan-
tocht. Te laat! We zijn er al-
weer af.

arrestaties

Daarmee lijkt de aktie afgelopen, alles bij elkaar heeft het ongeveer 20 minuten geduurd. Iedereen loopt weer naar de auto's/busjes en de aanwezige pers gaat weer. In één van de busjes staat de politieradio (scanner) aan. Er komen nogal paniekerige verhalen door, er zouden nog meer groepen gesignaleerd zijn. Ook worden alle nummerplaten door gegeven. Voor de aktie was er een afspraak gemaakt dat er nagepraat zou worden bij een café in de buurt. Een aantal groepen vindt dat echter niet nodig (de aktie was immers zo goed geslaagd en geen arrestaties enzo) en rijden meteen terug naar huis. Ongeveer de helft wacht op de afgesproken plek. Maar het café blijkt dicht te zitten, op zaterdagavond! Er is nog een andere uitwijkmogelijkheid en daar wordt dan ook besloten naar toe te gaan. Bij het café komt ook de andere pers, we zeggen dat ze achter ons aan kunnen rijden om meer te horen. Op het moment dat het busje met de scanner weg wil rijden wordt er over de scanner een bevel gegeven: "In opdracht van de cvp (commissaris van politie) zoveel mogelijk arrestaties maken". Meteen sluiten twee politieauto's de weg af. Het busje kan door de berm en over het fietspad ontkomen. Meteen slaat het rechtsaf een

woonwijk in, dan weer links en nog een keer links. Die laatste keer links, blijkt te leiden naar een woonerf. Doodlopend. Meteen sluiten politieauto's ons in. Nog meer komen er aan scheuren. We krijgen te horen dat we gearresteerd zijn. Op de vraag waarom en waarvoor krijgen we eerst geen antwoord, maar na enig overleg krijgen we te horen dat we gearresteerd worden voor vernieling, betreden van verboden terrein en "misschien ook nog wel" openlijke geweldpleging. We hebben de keus: met de bus tussen 2 politieauto's naar het bureau, of uitstappen en de politiebusjes in. Na lang heen en weer gepraat besluiten we in de bus mee te rijden. In optocht gaat het naar het bureau. Onderweg worden er plannen gemaakt: geen namen zeggen en als we al een verklaring afleggen dan is dat over kernenergie! Verdere ideetjes als: "wanneer de chauffeur er nu eens plotseling uitspringt en wegrent?" Maar de sfeer bij de agenten is zo opgefokt en ze weten totaal niet waar ze aan toe zijn, dat dat soort ideeën na ampel beraad van de hand wordt gewezen als zijnde zeer onverstandig. Bij het politiebureau moet de bus naar binnen gereden worden. Besloten wordt dat niet te doen. Het is een huibus en wie weet wanneer je die dan eindelijk terug kan krijgen. Meteen worden we weer klem gereden als we de bus parkeren. Paniekerige agenten stappen uit, ze zijn zeer verontwaardigd. Die bus zal en moet binnen de poort staan, maar als we allemaal uitgestapt zijn mag die opeens wel weer buiten blijven. (Later blijkt de bus toch op de binnenplaats gezet te zijn.) Opeens veel geschreeuw en geroen: "Laat die hond los, laat die hond los". Uit het bureau komen meteen een stuk of tien agenten rennen. Iemand van de

arrestanten heeft het op een rennen gezet. Niet zo slim. De rest wordt ogenblikkelijk het buro binnen gebracht en kunnen dus niet zien wat er verder gebeurt, of de hond inderdaad losgelaten wordt. Als dat zo is, en waarom zal dat niet zo zijn, zal het slecht met de arrestant aflopen.

in het buro....

De overige negen uit die bus worden met z'n allen in een klein verhoorkamertje gezet. Hoeveel er vastzitten is onduidelijk. Allemaal? Of alleen wij? Als we er een tijdje zitten horen we vaag geschreeuw en gezang. Er wordt onmiddellijk terug geschreeuwd. Er zit dus minstens nog één groep! Later blijkt dat deze gearresteerd zijn toen ze terug naar hun bus liepen. Ze werden in politiebusjes geduwd en in vliegende vaart, met loeiende sirenes en dwars door rode verkeerslichten naar het buro gebracht. De meesten komen half misselijk van dat ritje aan.

Eén voor één worden we uit het kamertje gehaald en met een rechercheur weggebracht om verhoord te worden. Die verhoren zijn, zoals alles die dagen, heel willekeurig en verschillend. Sommigen zijn binnen 3 minuten klaar, ("verdachte wenst geen

verklaring af te leggen, verdachte wenst zijn naam niet te noemen en verdachte wenst de verklaring niet te ondertekenen") anderen worden wel een half uur verhoord. Dan moeten er foto's genomen worden, mensen die dat niet willen hoeven opeens niet meer, anderen houden hun handen voor hun gezicht, of een sjaal of gaan er met de rug naar toe staan. Vingerafdrukken worden van niemand genomen. Eén van de arrestanten hoort tijdens het verhoor het radio-nieuws van 11 uur. Daarin wordt gezegd dat er "24 arrestaties wegens vernieling zijn gemaakt" 24! Dus nog niet eens de helft. Ongeveer één derde zit vast. De rest was dus al weg. Het blijft onduidelijk of degene die bij het buro ging lopen weer gepakt is, en vooral hoe? Door de honden? Hoe is hij er aan toe? Is hij op het buro of ligt hij al in het ziekenhuis?

Navraag levert niets op, ze willen niets loslaten. Als we verhoord zijn worden we weer terug gebracht naar het kamertje. We blijven met z'n zessen over, drie komen er niet terug. Als we daar een uur hebben gezeten worden we opgehaald en naar beneden gebracht. We verwachten ieder apart in een cel komen voor de rest van de nacht. Sommigen worden grondig gefouil-

leerd, anderen helemaal niet. We moeten rookspullen, sleutels, tassen en dergelijke afgeven. Met z'n zessen worden we weer in een klein kamertje gezet. Later komt een andere uit de groep terug. Nog weer later komt er nog een bij, iemand uit een andere groep. Met ons achten proberen we wat te slapen, maar de grond is hard en koud en er is nauwelijks genoeg ruimte om allemaal te gaan liggen. Na een hele tijd gaat de zware stalen deur weer open. Drie van de acht moeten meekomen. Die zullen we voorlopig niet weer zien. Iedereen is weer wakker en er wordt druk gespeculeerd wat er verder zal gebeuren. Een half uur later gaat opnieuw de deur open.

... en weer vrij

Nu moet iedereen mee, kan zijn/haar spullen pakken en wordt vrij gelaten. Buiten staan al andere mensen te wachten. Ook de jongen die de benen nam voor het politieburo. Gelukkig hebben ze de hond niet losgelaten. 17 mensen worden vrijgelaten. Daar staan we dan. Midden in de nacht (half drie) in Almelo. Niets meer open, geen openbaar vervoer meer. Wat te doen. Druk overleg. We komen achter de namen van de zeven die nog vast zitten. Ze schijnen al weggebracht te zijn naar omliggende steden: Hengelo en Enschede. (Op dat moment zat er nog iemand vast, maar dat wisten we niet. Hij was opgepakt toen hij op het buro naar ons kwam informeren. Toen hij het bevel om weg te gaan niet opvolgde, werd hij gearresteerd wegens lokaalvredebreuk. In de loop van zondagmiddag is hij weer vrijgelaten.)

De advocaat wordt gebeld en er wordt doorgegeven wie er weer vrij gelaten zijn. Ook wordt er vervoer geregeld en een plek waar we heen kunnen. Na

een uurtje komen er twee busjes aanrijden die ons zeventien naar een plek in de omgeving brengen, waar we kunnen zitten, slapen, eten, praten, bellen, koffie of thee drinken, etc.

pesterijtjes

Zes van de zeven nog vastzittende arrestanten zijn op donderdag 7 maart vrijgelaten. De zevende werd op maandag 11 maart vrij gelaten.

De man met de hondebeet heeft al die tijd geen medische hulp gekregen, terwijl hij daar meermalen om heeft gevraagd en terwijl het absoluut noodzakelijk was dat hij binnen 24 uur een Tetanus-prik kreeg. De behandeling van de arrestanten was over het algemeen slecht: contact met de advocaten/es werd maar zeer summier toegestaan. Door het steeds verplaatst worden wisten die op een bepaald moment niet eens meer wie waar zat. Eén van de arrestantes kreeg op woensdagmorgen pas voor het eerst haar advokate te zien. Pakjes/kleding en toiletartikelen werden niet toegestaan, het luchten gebeurde niet of nauwelijks, etc.

Almelo is, juridisch gezien, één van de moeilijkste arrondissementen in Nederland. Het vervolgings-beleid is zeer willekeurig en men wil maar steeds weer een "voorbeeld stellen". Hier zijn legio voorbeelden van. Advocaten/es worden op alle mogelijke en onmogelijke manieren het werken onmogelijk gemaakt en gepest. Ook bij deze zaak was dat weer het geval: advocaten werden niet

toegestaan om de arrestanten te verdedigen, omdat ze niet ingeschreven stonden in het arrondissement Almelo. Hoewel nergens staat dat dat vereist is, werd dat hier wel opgegeven als reden om bepaalde advocaten/es te weigeren.

proces

Woensdag 13 maart was het proces tegen de zeven. Ze werden beschuldigd van erfvredebreuk, vernieling en openlijke geweldpleging. De officier van Justitie legde erg de nadruk op de openlijke geweldpleging. Volgens hem hadden de werknemers zich erg bedreigd gevoeld, was er gevaar ontstaan voor de werknemers en omgeving omdat het een continu bedrijf is en hij vond het open knippen van de hekken geweldpleging. Hij eiste, ook als afschrikwekkend voorbeeld, 5 weken gevangenisstraf waarvan 3 voorwaardelijk en een proeftijd van 2 jaar! Het feit dat niet te bewijzen viel dat die zeven daadwerkelijk het hek hadden opengeknipt, vond de officier niet van belang. Ze waren er immers "bij geweest", hadden het "mogelijk gemaakt, dat...". Verder was het volgens hem een weloverwogen actie, met militaire precisie. Dit soort onverantwoordelijke acties moesten meteen in de kiem gesmoord worden!

Gelukkig dacht de rechter er toch iets anders over: openlijke geweldpleging viel niet te bewijzen en daarom bleef erfvredebreuk en vernieling over. Uitspraak: 9 dagen waarvan 4 voorwaardelijk, dus gelijk aan het voorarrest, én een proeftijd van 2 jaar. Dit is voor de arrestanten zeer waarschijnlijk een reden om in hoger beroep te gaan. Wel gaf de rechter nog even een advies mee, namelijk dat er altijd de mogelijkheid bestond om door middel van verkiezingen ons niet welgevallige beslissingen proberen terug te draaien. Ook konden we altijd zelf nog een politieke partij oprichten!

manifestatie

Voor dat het proces begon was er vanaf het NS-station in Almelo een demonstratie tegen het proces tegen de criminalisering van de akb en om te laten zien dat de intimidatie-poging niet opgaat. Ondanks de korte voorbereidingstijd en de (on)mogelijkheden om in zo'n korte tijd veel mensen te bereiken, kwamen er toch nog ongeveer 200 mensen naar Almelo. Na en tijdens het proces was er, in een door de gemeente kosteloos verstrekte ruimte (men was bang dat iedereen anders op straal bleef hangen en met het openbare orde-idee in het achterhoofd van men dat ongewenst) een manifestatie. Er was muziek, een foto-tonoonstelling over acties tegen kernenergie uit de afgelopen jaren, een video over kernenergie en er waren wat kraampjes met materiaal over kernenergie en de beweging weiger defensiebelasting. Er werd wat verteld over de UCN, over het proces en twee van de arrestanten lazen hun verklaring die ze in het proces hadden gelezen nog eens voor.

Het feit dat politie en justitie zo overspannen reageerden op deze actie(vorm), duidt er op dat men er bang voor is, geen grip op te krijgen en het verzet probeert breken.

Het is echter nog maar zeer de vraag of dat zal lukken! Inderdaad zullen waarschijnlijk een aantal mensen de kans op een weede bak in, iets te gortig vinden. Maar toch zal de groep nog groot

genoeg zijn, voor meer van dit soort akties. En we zullen steeds opnieuw manieren moeten vinden om nieuwe mensen bij de akties te betrekken, zonder dat de geheimhouding in gevaar gaat lopen. En reken maar dat ons dat zal lukken!

Ps. Door het proces, het ondersteunen van de arrestanten en de manifestatie, zijn de kosten van de aktie nogal opgelopen. Kortom, er is hard geld nodig! Wil je wat kwijs, stort dat dan op gironummer 34.12.555 tnv K. van Dijk in Deventer onder vermelding van "UCN-aktie".

AKTIES

BASISGROEPEN TEGEN KERNGEWELD & MILITARISME

1983

- 29 november - Blokkade UF6 transport op de snelweg nabij Apeldoorn. Als wegslepen niet lukt, wil de politie er op los slaan. Voor de basisgroepen het sein om weg te gaan. Ongeveer 150 mensen nemen aan de blokkade deel.
- 29 - Blokkade van het zelfde transport UF6 voor de poort van Urenco in Almelo. Een zeer harde ontruiming volgt. 100 Mensen voerden deze blokkade uit.

1984

- 18 februari - Poging tot bezetting van een communicatiebunker op de basis in Woensdrecht. De aktie is uitgelekt. Iedereen wordt gearresteerd, geregistreerd en in de loop van de dag weer vrij gelaten. Plusminus 400 mensen namen aan de aktie deel.
- 7 april - Bezetting van een opslagloods met wapenkamer op de vliegbasis in Volkel. Het was de bedoeling om weer enige gebouwen op Woensdrecht te bezetten, maar iedereen werd door Lubbers persoonlijk (via de tv) op de hoogte gesteld van het uitlekken van dat plan. Toch togen nog ongeveer 200 mensen naar de alternatieve verzamelplek. Opnieuw wordt iedereen gearresteerd en opgesloten in hondshokken. Na registratie kan iedereen weer naar huis.
- 1,2,3 juni - Openbare blokkade van de basis in Woensdrecht. Ongeveer 7000 mensen sluiten drie dagen lang de basis af. Er vinden een paar harde ontruiming plaats.
- 2 - Na aanleiding van het kabinets besluit over kruisraketten gooien 50 mensen vuilnis en NATO-prikkeldraad op het Binnenhof. 9 Mensen worden gearresteerd en zitten 2 dagen vast.
- 9 november - Voor het eerst sinds 3 jaar weer een blokkade bij de kerncentrale in Dodewaard. 80 Mensen worden na een uur ontruimd door de ME.

1985

- 22 januari - Bezetting van Economische Zaken in Den Haag na aanleiding van de beslissing om nieuwe kerncentrales te gaan bouwen. 50 mensen komen niet verder dan de hal en laten zich weg slepen.
- 22 - Bezetting van het ECN in Den Haag. 30 Mensen worden met zachte drang ontruimd.
- 25 - Poging tot terreinbezetting van de kerncentrale in Dodewaard. De aktie is duidelijk heel nauwkeurig uitgelekt. Gedacht wordt aan infiltratie. 200 Mensen komen niet verder dan de eerste paar hekken, waar de ME al klaar staat.
- 25 februari - Ongeveer 35 mensen richten een nieuw vredesaktiekamp in bij de basis in Woensdrecht.
- 2 maart - Terreinbezetting van de UCN in Almelo. Ongeveer 75 mensen nemen er aan deel en wandelen een stuk over het goed bewaakte terrein. 24 Arrestaties volgen. 17 Worden binnen zes uur vrijgelaten. 6 Mensen worden 5 dagen vast gehouden en 1 zelfs 9 dagen.
- 13 - Ongeveer 175 mensen komen naar Almelo om de arrestanten bij hun proces te ondersteunen. De 7 worden veroordeeld tot 9 dagen waarvan 4 voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar wegens vernieling en erfvredebreuk.

8 MAART

INTERNATIONALE VROUWENDAG

Ter ere van de Internationale Vrouwendag werd er een feest georganiseerd in het Vrouwentrefcentrum. Des middags gingen 8 vrouwen van het trefcentrum stencils uitdelen in het dorp. Dit gebeurde onder muzikaal getoeter en alle vrouwen werden vervoerd door een tractor die feestelijk versierd was.

In het stencil werden alle vrouwen uitgenodigd tot het bijwonen van het Vrouwenfeest. De reacties waren zeer verschillend. De meesten keken 'n beetje verbaasd dat ze op die manier benaderd werden, sommigen vonden het zeer leuk, anderen reageerden met: 'dat hoef ik niet, en je kreeg veel flauwe opmerkingen. Maar ik was toch wel benieuwd hoeveel vrouwen er die avond via de uitnodiging op het stencil naar het feest zouden komen. Dit bleek voor ons een grote meevaller want er kwamen meer vrouwen dan we gedacht hadden. Ook kwamen enkele vrouwen die 't in de krant of op het stencil gelezen hadden. Er was een prima open en gezellige sfeer. Ook de muziek, die door 2 vrouwen gespeeld werd, sloeg erg aan. In een andere ruimte was er gelegenheid om met elkaar te praten en om een drankje en 'n hapje te nuttigen. Toch is de drempel van 't Trefcentrum voor veel vrouwen nog te hoog. Dit vind ik bijzonder jammer, want het is voor alle vrouwen, ongeacht rang, stand, geloof, enz. En zeker dáár wordt de vrouw in haar waarde gelaten! Al met al een geslaagd vrouwenfeest!

WACHTEN OP DE KLAP

Dit stuk gaat over aardbevingen en kerncentrales. Vandaag de dag zijn er ongeveer 313 kerncentrales op de wereld in werking. Verder zijn er zo'n 175 in aanbouw. En nog weer veel meer gepland. Het leek ons 'handig' om, onder het motto "Wachten op de klap", eens te bekijken waar en hoeveel kerncentrales op breukvlakken zijn of worden gebouwd.

Een kerncentrale ansich is al gevaarlijk genoeg, maar dat schijnt niemand er van te weerhouden om aan dat, toch al niet geringe risico, nog een extra risico toe te voegen.

Ongelukken in en met kerncentrales zijn er al genoeg gebeurt. Ook zijn er legio voorbeelden van constructiefouten, van kerncentrales die op vulkanen zijn gebouwd of gepland. Hieronder volgt een lijst met kerncentrales in aardbevingengevoelige gebieden.

Maar eerst het waarom en hoe van aardbevingen.

aardbevingen

200 Miljoen jaar geleden vormden alle continenten 1 grote landmassa. Dit super continent, Pangaea, brak echter in stukken en de delen ervan dreven uit elkaar. Vandaar ook dat Zuid-Amerika en Afrika zo goed in elkaar passen. Dit uit elkaar drijven gaat nog steeds door. Zo zal in de toekomst de Atlantische Oceaan flink groter worden, evenals de Rode Zee. De oostkust van Afrika zal zich afsplitsen van het vaste land, net als California, dat dan een eiland in de Stille Oceaan wordt.

De 50 á 100 kilometer dikke aardkorst is verdeeld in 6 grote stukken, ook wel "schollen" genoemd. Wie midden op zo'n giganties aaneengesloten stuk korst leeft (zoals wij in Nederland), heeft niet

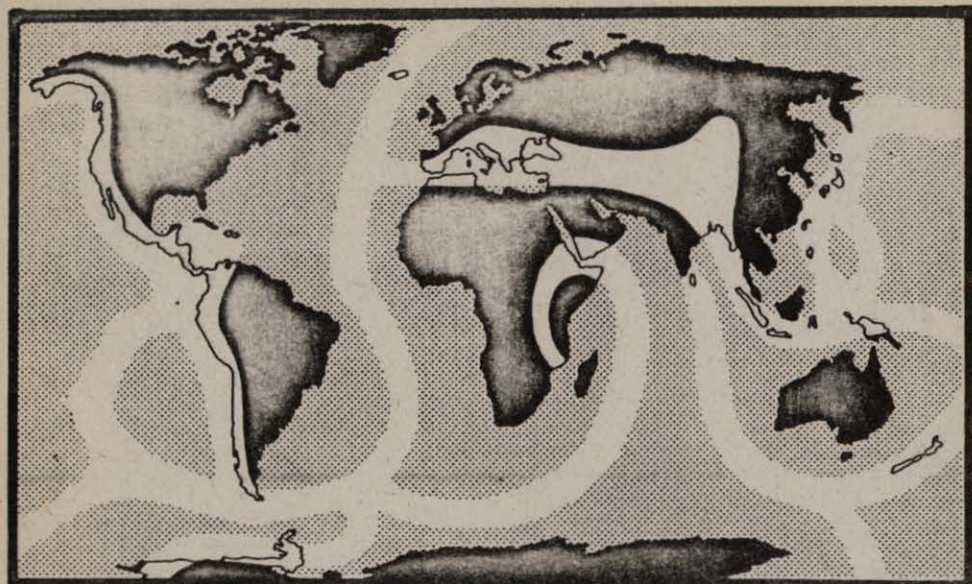
aardbevingen. De breukvlakken zijn de gebieden waar de enorme stukken aardkorst tegen elkaar botsen. Dit tegen elkaar botsen uit zich in aardbevingen.

aantallen

Hieronder volgt een tekening waar de breukvlakken precies liggen. Daaronder een lijst met hoeveel kerncentrales er op die breukvlakken zijn en worden gebouwd. Daar bij moet aangetekent worden, dat het hier alleen om de centrales gaat. In die gebieden vinden natuurlijk ook andere onderdelen van de kernenergie-cyclus plaats. Er bevinden zich uraniummijnen, opwerkingsfabrieken, verrijkingsfabrieken, fabrieken voor splijtstofstaven-fabricage en talloze kleine nucleaire onderzoeks-laboratoria in de (buurt van) breukgebieden.

Alhoewel we denken dat de cijfers aardig accuraat zijn, kunnen we er hier en daar toch een paar mis zitten. Vooral de situatie in de Sovjet-Unie is erg onduidelijk. Ook de aantallen geplande kerncentrales zijn nogal aan schommelingen ondehevig. De cijfers van de geplande centrales zijn

uit 1980 en waar mogelijk, aangevuld tot '84. In een paar landen zijn de (bekende) onderzoeks-reactoren meegeteld.

De zogeheten 'breukgebieden'.

achteréenvolgens: land, aantal kerncentrales in werking, aantal kerncentrales in aanbouw of gepland.

Verenigde Staten	8	9	Tsjecho-Slowakije	3
Mexico	1	3	Bulgarije	3
Cuba		3	Hongarije	3
Puerto Rico	1		Sovjet-Unie	8 7
Venezuela	1		Turkije	2 6
Colombia	1		China	1 10
Peru	1	1	Japan	25 6
Chili	2		Filippijnen	2 4
Spanje	6	2	Taiwan	6 18
Italië	4	3	Zuid-Korea	6 38

wanneer?

Volgens deze lijst bevinden er zich momenteel ongeveer 85 in werking zijnde kerncentrales op breukvlakken. Daar naast zijn er nog 110 in aanbouw of gepland. Voorwaar geen kleine aantallen. Er kan dan ook maar één konklusie zijn: de klap komt, maar wanneer?

sie zijn: de klap komt, maar wanneer?

AKB Ede
Postbus 8094
tel. 21414

Atoomenergie Omdenondjunie

JONGEREN IN OOST-EUROPA

I

Een tijd geleden maakte ik een zg. kennismakingsreis voor jongeren door de Sovjet-Unie. Zo'n reis houdt in dat er kennismakings-avonden en feest-avonden (disco) georganiseerd worden met jongeren uit fabrieken of scholen of van de Konsomol-groep (Konsomol is de officiële Russische jongerenbeweging). Overdag kon je dan wat rond stappen of rond scharrelen in de diverse steden.

indrukken

Uiteraard weet je na zo'n tocht nog niet veel van het leven in een Oostblokland, maar toch vallen je diverse dingen op. Tijdens diskussies bleek vaak een enorm verschil in denken en opvattingen. Toch was er voldoende herkenning over en weer. Een groot nadeel was het ontbreken in de Oost-Europese pers van goede informatie over het Westen. Maar zelf wist ik ook niet erg veel over het dagelijks leven in de Sovjet-Unie.

Opvallend is bijvoorbeeld dat nogal wat mensen zich buiten het systeem begeven; je ontmoet veel zwarthandelaren (voor westerse valuta en artikelen), je krijgt weid aangeboden op straat (van slechte kwaliteit) en je ontdekt dat bedelen door jongeren ook hier regelmatig voorkomt.

Popmuziek is in Oost-Europa nu vrij algemeen te horen, maar de autoriteiten blijken huiverig voor punk en punkmuziek. In Tsjecho-Slowakije werden onlangs alle punkgroepen verboden. Toch lopen in de meeste grote steden van Oost-Europa wel groepjes punkers.

Het is in ieder geval duidelijk dat lang niet alle jongeren in Oost-Europa behoren tot het type van de "Socialistische Pioniers".

Wanneer je iets schrijft over

jongeren in Oost-Europa, is het belangrijk aandacht te besteden aan het overheidsbeleid ten aanzien van jongeren.

jeugdbeleid

Het jeugdbeleid in Oost-Europa is gericht op de "ontwikkeling van socialistische persoonlijkheden". Allereerst wordt daarbij gedacht aan het gezin. Het gezin wordt beschouwd als de "kleinste cel van de maatschappij".

Verder is dit 'jeugdbeleid' in Oost-Europa veel breder en meer omvattender dan in westerse landen. De overheid houdt zich niet alleen bezig met onderwijs, maar ook met de cultuur, de vrijetijdsbesteding, de politieke participatie, etc. Een belangrijk instrument bij de feitelijke uitvoering van het jeugdbeleid, vormen de jeugdorganisaties. In elk Oost-Europees land - behalve in Polen - bestaat één nationale jeugdorganisatie voor jongeren van ongeveer 14 tot 25 jaar. Als onderdeel hiervan, bestaat er een studentenorganisatie en een organisatie voor kinderen van 6 tot 13 jaar (de 'Pioniers').

Autonome organisaties bestaan nauwelijks of niet. In periodes van zg. liberalisatie, zoals in '56 in de Sovjet-Unie, in '68 in Tsjecho-Slowakije en in '80-'81 in Polen, werden er plotse-ling veel autonome groepen opgericht. Wanneer aan die libe-

realisatie-periode een eind komt, moeten deze nieuwe organisaties zich weer opheffen of opgaan in de nationale jeugdbeweging. Besluiten in de officiële jeugdorganisaties worden genomen op basis van het zg. democratisch-centralisme, wat in de praktijk meer neerkomt op centralisme dan op democratie. Hierdoor is de interesse om deel te nemen aan bestuurlijke activiteiten in de afdelingen natuurlijk heel gering. Zo bleek uit een eigen onderzoek van de Russische Komsomol, dat veel afdelingen bijna nooit vergaderingen beleggen en dat soms verslagen worden gemaakt van fictieve vergaderingen, om zo de hogere bestuurs-organen tevreden te stellen.

activiteiten

De belangrijkste activiteiten van de jeugdorganisaties zijn:

- politieke scholing,
 - (pré) militaire training,
 - sport,
 - muziek en
 - techniek.
- Politieke scholing houdt meestal in, het bestuderen van het

partij-programma en enkele klassieken van het Marxisme-Leninisme. Dan zijn er uitstapjes naar een gedenkwaardige plaats uit

de Tweede Wereldoorlog, of een voormalig verzetsstrijder komt een praatje houden. De cursussen Marxisme-Leninisme zijn zo opgezet (klassicaal, geen echte discussie mogelijkheid), dat de meeste deelnemers/sters het als een zinloze plicht ervaren (volgens eigen enquêtes van de jeugdorganisaties).

- De militaire training op scholen, is de laatste tijd nogal in het nieuws geweest, vooral door protesten van de Evangelische Kirche in de DDR. Deze training bestaat uit de (verplichte) militaire opvoeding op scholen en uit allerlei cursussen, zoals strategie, auto-techniek, schietoefeningen en dergelijke.
- De technische, sportieve en culturele activiteiten worden meestal verzorgd door aparte clubs die een onderdeel zijn van de nationale jeugdorganisatie.

Voor al dit soort activiteiten schijnen veel faciliteiten te bestaan, zoals de zg. jeugdparaleizen en zelfs jeugdleden. Kortom, aan voorzieningen geen gebrek!

Het jeugdbeleid in de Oostbloklanden omvat dus vrij veel terreinen en er worden forse middelen ingezet om nogal ambitieuze doeleinden te bereiken (opvoeding tot socialistische persoonlijkheid, politiek bewust, enz.).

Ondanks deze inzet werkt het systeem niet. De jeugdorganisaties worden door jongeren veelal beschouwd als ouderwets, overbo-

dig en ondemocratisch. In diverse Oost-Europese bladen wordt door jongeren geklaagd over het feit, dat er in de jeugdorganisaties "nooit over iets wezenlijks wordt gepraat".

Het is in Oost-Europa zeer moeilijk om spontane acties te beginnen. Toch blijkt, in sommige periodes van liberalisatie, het potentiëel aan sociale en politieke interesse zeer groot, getuige de vele spontane acties en de oprichting van diverse groepen die dan plaats vinden.

Wordt vervolgd.

Wim

Ps. De illustraties zijn verkleiningen van officiële Russische spotprenten. Omdat de originele in kleur zijn, leverde het kopiëren nogal wat problemen op. Toch hoop ik dat ze nog duidelijk genoeg zijn om een beeld te kunnen vormen van de -officiële- Russische visie op het westen.

POLITIEKE ONWIL T.O.V. KAZERNE-43

Waarschijnlijk kennen alle Vlegellezers/essen de voorgeschiedenis van het kazerne 43-projekt wel. ± 20 enthousiaste jongeren ontwerpen hun eigen, goedkope huisvesting hetgeen resulteerde in een haalbaarheidsonderzoek. Iedereen die ook maar enigzins met woningbouw te maken had, sprak zijn/haar waardering uit voor het verzette werk, de prachtige ontwerpen, etc. Huizen worden echter niet gebouwd van waardering, maar van specie en cement (met excuses aan bouwkundigen voor deze simplificatie).

taxatie-rapport

De wethouder voor woningbouw dhr. Alberts, weigert deze benodigde materialen beschikbaar te stellen. Vanaf het moment dat het haalbaarheidsonderzoek op tafel ligt, heeft Alberts keer op keer argumenten tegen realisering van het kazerne-projekt gevonden die de bewonersgroep keer op keer wist te weerleggen. Begin dit jaar heeft het college van B & W een m.i. voorbarig principe besluit genomen, om geen steun aan het kazerne-projekt te verlenen.

De bewonersgroep is echter door gegaan met het bestoken van de wethouder en de raadsleden met nieuwe argumenten. Zij hebben met financiële steun van het L.O.B.H., een taxatie van de grond laten maken door een gerenomeerd Edese makelaar. De reden hier voor was dat Alberts aanvoerde dat hij veel meer voor de grond zou kunnen krijgen als er bijv. een kantoor op de grond zou worden neergezet. Hij schatte dat tussen de 6 en 9 ton. Volgens het taxatie-rapport zou dit ten hoogste f 350.000 bedragen. Als redenen voor dit bedrag werden genoemd:

1. een vrij ongunstige ligging,
2. slechte aanrijwegen,
3. de geluidsoverlast en
4. het bereiken van een "verzadigingspunt" voor kantoorbouw.

onwil

Toen de bewonersgroep Alberts hiermee confronteerde, zat hij er aanvankelijk nogal mee in zijn maag en vertelde dat dit een wat ander licht op de zaak wierp. Maar nog geen tien minuten later zegt hij dat een taxatie-rapport eigenlijk niet zo veel voorstelt! Onder andere, omdat hier alleen de grond getaxeerd was en niet het gebouw erbij. En dat terwijl hij als woningbouw-wethouder toch zou moeten weten, dat dat prakties geen haalbare zaak is. De waarde van een pand kan pas bepaald worden, als men weet welke eisen de gebruiker er aan stelt. Maar goed, de wethouder verwacht blijkbaar dat iemand zo gek is, om voor de grond en het gebouw tussen de 6 en de 9 ton neer te tellen, terwijl een taxateur de waarde tussen de 250.000 en 350.000 schat.

't Is duidelijk, met wat voor goede argumenten de kazerne 43-groep ook komt, Alberts negeert ze. Politieke onwil dus.

Laten we hopen dat de gemeenteraad wijzer is en Alberts negeert als het op een stemming aan komt.
Tot die tijd leeft er bij de,

door deze onwil uitgedunde, bewoners groep nog een klein beetje hoop.

arie

EDE'S

VERKLAREND WOORDENBOEK

Het Edese Alfabeta is niet meer! Door het enorme succes ervan, zien we ons genoodzaakt er mee te stoppen. Corrumpeert naast macht ook succes? Is succes macht? Zie hier enkele vragen die door ons nog te weinig doordacht zijn, om ons blijvend aan succes bloot te stellen!

Misschien dat we ooit, als het succes wat verflauwt is, weer de draad gaan oppakken, maar vooraleerst zit er dat nog niet in.

Het spijt ons oprecht voor de fans, die, na het één keer verschenen zijn van het Alfabeta, al aan onze lippen hingen, maar het leven is hard! En, behalve dat, we willen wel gelezen worden, maar niet aanbeden! Wij zijn niet die leider-figuren waar jullie ons voor aan zien! Mochten we wel zo zijn overgekomen, dan was dat in ieder geval niet de bedoeling.

Dan rest ons nu niets anders meer dan een ieder oprecht dank zeggen voor de overstelpende blijk van waardering; de bloemstukken, de vrijwillige bijdragen, de brieven met complete hartsgeheimen, de mooie zelfgemaakte kaarten, etc. Kortom, te veel om op te noemen, en zeker te veel om een ieder persoonlijk een woord van dank toe te laten komen!

Alhoewel we verdomd goed beseffen, dat dit niet de meest geëigende weg is om onze dank te betuigen, is er toch geen andere mogelijkheid. Jammer en helaas, maar voor deze ene keer moet het dan maar zo!

Slaap er nog maar eens een nachtje over en morgen zul je dan ongetwijfeld ook tot de ontdekking komen, dat dit voor iedereen de beste oplossing is!

de uitgeslapen redactie.

SOLIDARITEIT MET DE STRIJD IN ZUID-AFRIKA

Op zaterdag 9 maart werd er in Amsterdam en Mijdrecht actie gevoerd tegen reisburo's die reizen naar Zuid-Afrika organiseren. Bij de actie in Mijdrecht werden 5 mensen gearresteerd. Pas op dinsdag 19 maart zijn ze weer vrij gelaten. Hieronder nemen we de persverklaring over de actie in haar geheel over.

verklaring

De verklaring is van 9 maart, dus nog van voor de laatste bloedige ontwikkelingen van de laatste weken. Dit wil echter niet zeggen dat de verklaring daarom minder actueel zou zijn.

"De situatie in Zuid-Afrika verergert nog steeds.

De leiders van het UDF werden onlangs gearresteerd op verdenking van hoogverraad, op de bewoners van Crossroads, die protesteerden tegen verbanning uit hun woongebieden, werd het vuur geopend en iets langer geleden waren we getuigen van razzia's op de zwarte bevolking dmv groot-scheepse militaire operaties. De terreur van het apartheidsregime gaat onverminderd door.

De Zuid-Afrikaanse zwarte bevolking dringt al tijden aan op een investeringsstop of economische boycot van Zuid-Afrika. Hoewel de noodzakelijkheid van zo'n boycot elke dag weer wordt aangetoond zijn de kansen voor zo'n stap vanuit Nederland niet toegenomen; integendeel!

Onlangs nog drong bisschop Tutu, in een gesprek met minister V.d. Broek, aan op een boycot van Zuid-Afrika. Niet woordelijk, maar volkomen duidelijk voor de goede verstaander. Er volgde een botte afwijzing van de minister. Deze laatste had ook gesprekken gehad met vertegenwoordigers van de South Africa Foundation, de officiële lobby van Zuid-Afrika. V.d. Broek vond dat hij de dialoog

met "heren die de handel willen uitbreiden" niet uit de weg moest gaan.

De handel tussen Nederland en Zuid-Afrika groeit nog steeds. Jaarlijks wordt voor ca. 1 miljard naar ZA geëxporteerd en ongeveer evenveel uit ZA geïmporteerd. Daarbij loopt nog eens 1 miljard van de zuid-afrikaanse handel naar Europa via Rotterdam. Het nederlandse bedrijfsleven is ook niet wars van samenwerking met het apartheidsregime. Onlangs verscheen er een V.N.-rapport waaruit bleek dat er inmiddels 169 nederlandse bedrijven zich schuldig maken aan handelsbetrekkingen met Zuid-Afrika. Mogelijkheden genoeg dus voor effectieve druk op Zuid-Afrika, maar het huidige zakenkabinet wil er niet aan. Of, zoals CDA'er Schmelzer het op een dineetje van de ZA-lobby zei: "een boycot zou een voedingsbodem (in de originele tekst staat 'voedingsprobleem', maar dat lijkt ons onlogisch, red.) zijn voor 'revolutionaire' krachten en steun aan een boycot zou medeverantwoordelijkheid betekenen voor het verloren gaan van een meer humane ontwikkeling".

De huidige medeverantwoordelijkheid voor een volkerenmoord op de zwarte bevolking schijnt hem niet dwars te zitten.

Wij, Amsterdammers tegen racisme, maken wél duidelijk een keuze voor ondersteuning van de zwarte bevolking in Zuid-Afrika. Wij blijven vechten voor een to-

tale economische en politieke boycot van Zuid-Afrika. Dit kan door het verhogen van de druk op instellingen en bedrijven die handel drijven met Zuid-Afrika ofwel propaganda maken voor het Apartheidsregime.

Vandaag zijn reisburo's ons doelwit. Enerzijds omdat het toerisme een belangrijke inkomstenbron is voor het apartheideland en anderzijds omdat reizen naar Zuid-Afrika legalisering en propaganda betekenen voor het bewind. Zonder terug houdendheid zijn ze overal verkrijgbaar, de folders met de paradijselijke plaatjes, de reis van je leven. De toeristen worden geleid door blanke welvarende gebieden, door natuurschoon: "en behalve de wilde dieren, ziet men ook echte stammen...!!"

Deze opgezette shows propaganderen niets anders dan een bevestiging van de zogenaamde blanke superioriteit.

Wij zullen dit soort propaganda blijven bestrijden.

Wij zullen blijven vechten tegen Apartheid.

**GEEN GELD, GEEN PROPAGANDA
VOOR ZUID-AFRIKA!!**

Verder hieronder nog een gedeelte uit de proces verklaring over het toerisme naar Zuid-Afrika en de gevolgen daarvan.

Ook reisburo's profiteren van de 'goede' betrekkingen tussen Nederland en Zuid-Afrika. Naast de stroom dollars, guldens en ponden, is het toerisme bovenal een propagandamiddel om de apartheid

TURKJES?
ZOU DEMOKRATIE,
HOOR!

... EN VOLGEND JAAR
MILLEN WE MET VAKANTIE
ZUID-AFRIKA EENS
PROBEREN-
DAAR HEBBEN ZE DRIE
PARLEMENTEN!

in het buitenland als een 'humane' samenlevingsvorm te presenteren.

Maar is het niet zo dat de witte toerist hierdoor een paradijselijke vakantie voorgeschoteld krijgt?

Is het niet zo dat dit gebeurt onder het motto: "je moet er geweest zijn om te kunnen oordelen?"

Is het niet zo dat A-reizen dit motto onderschrijft?

Voor de zwarte bevolking betekent dit concreet: krottenwijker worden met de grond gelijk gemaakt en de bewoners worden gedeporteerd, om het schrijnende lof van de zwarte bevolking te verdoezelen. Culturele tradities, normen en waarden, verworden tot een oppervlakkige attractie voor de witte toerist. Bij de confrontatie met de zwarte mensen wordt het witte superioriteitsgevoel bevestigd.

AMANDLA!

IS HET NIET ZO DAT APARTHEID ONRECHT IS?
IS HET NIET ZO DAT APARTHEID POLITIEKE MOORDEN, RAZZIA'S, MAR-
TELINGEN EN DEPORTATIES MET ZICH MEEBRENGT?
IS HET NIET ZO DAT TOERISME APARTHEID LEGITIMEERT EN ZODOENDE
OP ZICH EEN PROPAGANDA-MACHINE IS?
IS HET NIET ZO DAT APARTHEID IN STAND WORDT GEHOUDEN DOOR
HET Z.G. VRIJE WESTEN?

SCHIJT OP APARTHEID!

WANT.....

HET IS TOCH ZO DAT DE ZWARTE BEVOLKING VAN ZUID-AFRIKA AL
TIJDEN OP EEN TOTALE BOYCOT AANDRINGT?
HET IS TOCH ZO DAT IE ALS ZWARTE DE PIJN VOEL DIE ZIJ VOELEN?
HET IS TOCH ZO DAT IK BIJ ELKE DODE OOK 'N BEETJE STERF?
HET IS TOCH ZO DAT HUN STRIJD DAAR OOK EEN STIJD HIER IS?
HET IS TOCH ZO DAT VLIJ, ZWARTEN, DAAROM GEEN KEUS HEBBEN?
HET IS TOCH ZO DAT VLIJ, WITTE SOLIDAIRE MENSEN, DAAROM GEEN
KEUS HEBBEN?

DAAROM PLEITEN WIJ VOOR EEN TOTALE BOYCOT VAN ZUID-AFRIKA!

GEEN GELD, GEEN PROPAGANDA
VOOR ZUID-AFRIKA !!!

Collectie Stichting Lokaal

www.lokaal.org
© digitalisatie 2020